

For den del af lønudgiften, der for tiden udgør indtil 843.000 kr., udgør bidraget kun halvdelen af den beregnede dækningsprocent.

Det foreslås, at den nuværende præmiedifferentiering ophæves, og at præmien fremover fastsættes således, at bidragsdækningen på 50 pct. af udgifterne til ordningen omfatter samtlige de arbejdsgivere, der opfylder betingelserne for optagelse i ordningen.

Med denne udvidelse og af hensyn til ønsket om en forenkling af den kommunale administration foreslås samtidig, at arbejdsgiverne forestår beregningen og udbetalingen af dagpenge til de sikrede og herefter anmoder kommunen om refusion af de udlagte beløb.

Forslaget skal endvidere ses i sammenhæng med forslagene om, at arbejdsgiverne fremover som hovedregel alene skal betale dagpenge, når arbejdsforholdet har en fastere karakter samt de foreslåede forenklinger, herunder af beregningsreglerne, som også vil indebære betydelige lettelser for arbejdsgiverne, jf. bemærkningerne til § 3 og § 9.

Til § 28

Bestemmelsen svarer stort set til gældende lovs § 12. Dog foreslås det, at arbejdsgiveren fremover forestår beregningen og udbetalingen af dagpenge til de sikrede og herefter anmoder kommunen om refusion. Forslaget er begrundet i de betydelige administrative lettelser, der herved opnås, jf. de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 27.

Til § 29

Bestemmelsen erstatter gældende lovs § 41.

Til § 30

Reglen svarer til gældende lovs § 42.

Til § 31

Bestemmelsen erstatter gældende lovs § 15, stk. 1, og fastslår, at det er kommunen, der træffer afgørelse også i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren helt eller delvis undlader at betale dagpenge. Hvis kommunen skønner, at arbejdsgiveren har pligt til at betale dagpenge eller, at grunden til den manglende udbetaling af dagpenge skyldes manglende betalingsevne, skal kommunen udbetale forskud på dagpengene.

I stk. 2 foreslås det, at kommunen får mulighed for at inddrive forskudsvis udbetalte dagpenge ved udlæg. En tilsvarende adgang gælder, når sagen har været indbragt for Dagpengeudvalget, jf. forslaget § 32, stk. 3.

Til § 32

Bestemmelsen erstatter gældende lovs §§ 14, 15, stk. 2, og 54 (bortset fra stk. 3). Efter de gældende regler indbringes sager om ret til dagpenge i arbejdsgiverperioden for Dagpengeudvalget, som har den endelige administrative afgørelse. Sager om dagpenge fra kommunen indbringes for amsankenævnet, der er den sidste klageinstans. Den Sociale Ankestyrelse kan dog optage amsankenævnets afgørelser til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen er af principiel betydning.

Det har i praksis vist sig, at denne opdeling er administrativt uhensigtsmæssig, idet der forekommer tilfælde, hvor der hersker tvivl om, hvorvidt en kommunal afgørelse efterfølgende skal behandles af amsankenævnet eller Dagpengeudvalget, ligesom der kan forekomme tilfælde, hvor Dagpengeudvalget og amsankenævnet kommer til at træffe afgørelse i den samme sag.

Det foreslås derfor, at det altid er kommunen, der træffer afgørelse som første instans og, at kommunens afgørelser altid skal indbringes for Dagpengeudvalget, som har den endelige administrative afgørelse i sagen.

Herved opnås, at det er kommunen, som er det organ der er nærmest på borgeren, der træffer afgørelsen i første instans, og at den arbejdsmarkedsmæssige ekspertise i dagpengesystemet, som hovedorganisationerne i dag repræsenterer i Dagpengeudvalget, fortsat kan udnyttes i forbindelse med behandlingen af klagesager. Forslaget er også i overensstemmelse med Regeringens generelle overvejelser om et forenklet klagesystem, hvorefter der kun skal være én klagemulighed.

Til § 33

Bestemmelsen erstatter gældende lovs § 14, stk. 2-4 om Dagpengeudvalgets sammensætning. På baggrund af, at Dagpengeudvalget efter forslaget § 32 skal være ankeinstans i sager efter loven, herunder om sager, hvor der er udbetalt dagpenge fra kommunen, foreslås udvalget udvidet med en repræsentant, der repræsenterer kommunerne, således at udvalget kommer til at bestå af 4 medlemmer i stedet for 3.

Af hensyn til muligheden for stemmelighed, når udvalget består af 4 medlemmer, foreslås det, at formandens stemme tillægges afgørende betydning i denne situation, jf. stk. 2.

Efter stk. 3 kan socialministeren bemyndige udvalget til efter nærmere regler at henvise utvivlsomme sager til formandens afgørelse. Forslaget er et led i Regeringens afbureaukratiseringsbestrebelselser, og skal ses i lyset af det øgede antal sager, som Dagen-